

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200461
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419200461.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré mesto, IČO : 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej : N. K., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. Z.É. XXX/XX, XXX XX I. X., o zaplatenie 2.991,77 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 418,64 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 418,64 eur od 21.1.2019 do zaplatenia **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 1.080,-eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.080,-eur od 21.1.2019 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

IV. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a .**

V. Žalobcovi sa **v r a c i a** súdny poplatok za žalobu vo výške 18,30 eur, **a t o** prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO : 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.2.2019 domáhal na žalovanej zaplatenia sumy 2.991,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.991,77 eur od 21.1.2019 do zaplatenia, to všetko titulom nesplateného úveru. Právny predchodca žalobcu v odôvodnení žaloby uviedol, že so žalovanou, ako dlžníkom uzavrel dňa 13.03.2015 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej aj viedol účet. V žalobe tvrdil, že ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.200,-eur a bola povinná platiť právnenmu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 40,-eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 19.1.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom na úhradu vo výške 2.991,77 eur predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady zo strany žalovanej. Nakoľko si podľa právneho predchodcu žalobcu žalovaná nespĺnila povinnosť uhradiť mu záväzok vo výške 2.991,77 eur, a to ani v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do dňa 20.1.2019, právny predchodca žalobcu si okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 2.991,77 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu v žalobe označil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 13.03.2015 a fotokópiu výpisu z kreditnej platobnej karty.

3. Pôvodný žalobca písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.04.2019 navrhol pripustiť zmenu strany sporu na strane žalobcu a to z dôvodu, že ako postupca uzavrel s postupníkom-spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO:35 831 154 Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto sporu na túto spoločnosť. Z tohto dôvodu súd uznesením zo dňa 12.04.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.05.2019 navrhovanú zmenu strany sporu na strane žalobcu pripustil a ďalej ako so žalobcom konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

4. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 25.04.2019 písomne nevyjadrila.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 02.08.2019 na ktoré sa žalobca, jeho právny zástupca ani žalovaná napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčasť na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že súhlasí aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaná, ktorej predvolanie na pojednávanie doručené bolo dňa 11.06.2019 neúčasť na pojednávaní neospravedlnila, o jeho odročenie nežiadala. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Pred začatím pojednávania žalobca písomným podaním zo dňa 23.7.2019 súdu oznámil, že v časti o zaplatenie sumy 418,64 eur predstavujúcej poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania berie svoju žalobu späť. Žalobca žiadal, aby súd rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 2.573,13 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.573,13 eur od 21.1.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Zároveň v tomto podaní žalobca doplnil rozhodujúce skutočnosti pre uplatnený nárok a na jeho preukázanie ako ďalšie dôkazy označil a predložil predžalobnú upomienku s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding., a.s. a Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

7. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

8. Podľa § 145 ods.2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

11. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.573,13 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.573,13 eur od 21.1.2019 do zaplatenia a náhrada trov konania.

12. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 23.7.2019, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanou namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

13. Zo žalobcom predloženej žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro (čl. 3 spisu) v ktorej ako veriteľ je označený právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. súd zistil, že v jej časti I. sú uvedené osobné údaje o žalovanej, v časti II. sú údaje o jej zamestnaní, potom v časti III. sú uvedené „Podmienky úveru“. Tam je uvedené, že predschválený úverový rámec je 600,-eur, štandardná mesačná splátka že je 20,-eur, štandardná úroková sadzba že je 22,80 % p.a a RPMN je 25,88 %. Zároveň je tam uvedené, že deň splatnosti štandardnej/povinnejšej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise. Na ďalšej časti tlačiva v bode III. podmienkach úveru je uvedené, že spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania. Tiež je tam uvedené, že výška spotrebiteľského úveru je 600,-eur; počet splátok že je 12 a že prvá až predposledná splátka budú vo výške 50,-eur a posledná splátka bude vo výške 137,58 eur. V mieste určenom na podpis je uvedené, že žalovaná žiadosť podpísala vo I. X. dňa 27.2.2015 a právny predchodca žalobcu v K. dňa 13.3.2015. Právny predchodca žalobcu predložil súdu spolu s touto zmluvou aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

14. Z výpisu z Pôžičkovej karty Quatro vystaveného ku dňu 19.01.2019, ktorý predložil právny predchodca žalobcu vyplýva, že za obdobie od 01.04.2015 do 31.12.2018 vznikla podľa evidencie banky žalovanej povinnosť uhradiť sumu 2.991,77 eur ku dňu splatnosti 20.01.2019, a to pri ročnej úrokovej sadzbe 22,80 % a sankčnej úrokovej sadzbe vo výške 5,00 % ročne. Vo výpise je ako úverový rámec uvedená suma 1.200,-eur. Tento výpis obsahuje ďalej súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle tohto výpisu boli na ťarchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 3.151,77 eur a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 160,-eur. Z výpisu vyplýva, že zo sumy debetných transakcií 3.151,77 eur predstavujú reálne výbery žalovanej sumu 1.240,-eur, čo zodpovedá aj tvrdeniu a špecifikácii žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 23.7.2019, zvyšnú sumu predstavujú účtované úroky, sankčné úroky a poplatky.

15. Z listu zo dňa 05.03.2016 predloženého žalobcom (čl. 62 spisu) súd zistil, že právny predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s. zastúpená sprostredkovateľom a správcom Consumer Finance Holding, a.s. žalovanej oznámil, že vyhlasuje okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku na kreditnej karte Quatro číslo XXXXXXXXXX vo výške 1.458,45 eur s výzvou na úhradu uvedenej sumy.

16. Žalobou uplatnený nárok žalobcu v žalobe právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru, konkrétne sa malo jednať o revolvingový, t.j. automaticky obnovovaný úver čerpaný použitím kreditnej karty. Keďže právny predchodca žalobcu bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver na kreditnú kartu (ako druh úveru je v zmluve aj výslovne uvedené : bezúčelový spotrebiteľský úver - revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty), súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu 13.03.2015, čo je deň v žiadosti o úver uvedený ako deň jej akceptácie veriteľom spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

19. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

21. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

25. Predmetom konania je nárok žalobcu, ktorý odvíja od formuláru - žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, z ktorého obsahu je zrejmé, že sa jednalo o dojednanie spotrebiteľského úveru podľa v tom čase účinného zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetom malo byť poskytnutie finančných prostriedkov právny predchodcom žalobcu žalovanej bez určenia účelu ich použitia (úver je označený ako bezúčelový spotrebiteľský revolvingový úver). Právny predchodca žalobcu mal poskytnúť žalovanej finančné prostriedky, ktoré táto mala splácať v mesačných splátkach.

26. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predložených listín mal súd za nesporné a preukázané, že predmetné strany chceli uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže predmetom zmluvy malo byť dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalobcom žalovanej vo forme úveru s poukazom na § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Po preskúmaní obsahu formulára „zmluvy“ súd má za to, že k platnému dojednaniu žalobcom tvrdeného úveru, ktorý by zakladal právo veriteľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi a poplatkami nedošlo. Žalovanej preto v danom prípade podľa názoru súdu vznikla povinnosť vrátiť veriteľovi len to čo od neho dostala, bez úrokov a bez poplatkov.

28. Zo žalobcom predloženého vyhotovenia Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro je zrejmé a je to vyjadrené už aj v samotnom jej označení (žiadosť), že v danom prípade k uzavretiu úverovej zmluvy nemalo dôjsť stretnutím obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v tom istom mieste a čase, ale najskôr žalovaná vo I. X. dňa 27.2.2015 požiadala o úver a následne dňa 13.3.2015 v Poprade malo dôjsť k jeho schváleniu. Najskôr teda bola vypísaná žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru. V tejto v rámci náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladaných zákonom číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je uvedené, že požadovaná výška úveru- úverového rámca ktorá tam je uvedená ako „Predschválený úverový rámec“ je 600,-eur a že požadovaná výška mesačnej splátky je 20,-eur.

29. Uvedenú žiadosť súd posúdil ako návrh na uzatvorenie zmluvy. V konaní bolo preukázané, že žalovaná mala záujem o poskytnutie peňažných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu vo forme spotrebiteľského úveru a predložila veriteľovi formulárovú žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru - t. j. v súlade s § 43a Občianskeho zákonníka dala návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi. V súlade s § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jej návrhu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalovanou).

30. Žalobca v danom prípade nepreukázal v písomnej forme uskutočnené (§ 9 ods. zákona) obsahovo zhodné dojednanie strán na základných parametroch úveru (výška úverového rámca, výška mesačnej splátky). Sám žalobca totiž v žalobe uviedol úplne iné údaje o úvere oproti návrhu žalovanej v žiadosti, keď uviedol, že schválený úverový rámec bol v skutočnosti 1.200,-eur a výška mesačnej splátky 40,-eur a tak je to uvedené aj vo výpise z Pôžičkovej karty Quatro (už vo výpise za prvý mesiac, od 30.3.2015) hoci v žiadosti podpísanej žalovanou je ako výška úveru uvedená suma 600,-eur a výška splátky suma 20,-eur mesačne. Aj všetky údaje v bode III tlačiva návrhu/zmluvy v rámci podmienok úveru definujúce jeho parametre a výhodnosť (RPMN, celkové náklady spotrebiteľa a pod.) pritom sú kalkulované z výšky úveru 600,-eur. Na druhej strane je tam priamy rozpor spočívajúci v tom že hoci ako štandardná mesačná splátka v tabuľke uvedená je suma 20,-eur, v texte pod tým je uvedené, že prvá až predposledná splátka je 50,-eur. Vzhľadom na uvedené súd dané dojednanie považuje podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka za neurčité, čo v zmysle § 39 a § 41 tohto zákona spôsobuje, že nemôže ísť o platné dojednanie podstatnej zmluvnej náležitosti.

31. Zmluva o poskytnutí úveru, ktorú mal odsúhlasiť právny predchodca žalobcu (na výšku úveru 1.200,-eur s mesačnou splátkou 40,-eur) je teda zjavne obsahovo iná ako je žiadosť žalovanej o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalobca nepreukázal, žeby došlo najskôr k platnému písomnému dojednaniu úveru vo výške 600,-eur a až následne k písomnej zmene zmluvy čo do výšky úveru a výšky splátky. V ním predložených výpisoch už od začiatku je ako výška úveru (úverového rámca) uvádzaná suma 1.200,-eur.

32. Ak teda právny predchodca žalobcu žalovanej schválil úverový rámec 1.200,-eur s výškou mesačnej splátky 40,-eur tak ako to tvrdil žalobca v žalobe, nie je možné to považovať za prijatie návrhu predloženého žalovanou, ale za nový návrh. Keďže žalovaná tento nový návrh právneho predchodcu žalobcu neodsúhlasila a svojím podpisom nepotvrdila (opak žalobca nepreukázal), nemožno hovoriť o platnom (t.j. v súlade so zákonom) uzavretí zmluvy. Na platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá v zmysle § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu sa v tomto prípade vyžadoval písomný návrh a obsahovo zhodné písomné prijatie tohto návrhu. Žalobca nepreukázal ani

netvrdil, že by ním navrhnutý obsah zmluvy (ktorý vystavil až následne po podpise žiadosti dlžníkom) bol totožný so „žiadosťou“ dlžníka, resp. že by takýto nový návrh dlžník v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijal, teda, že by návrh bol totožný s prijatým návrhom veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník mal možnosť takýto návrh buď prijať alebo neprijať. Keďže nebolo preukázané, že došlo k obsahovo zhodnému písomnému návrhu a písomnému prijatiu totožného návrhu na uzavretie zmluvy (na výšku úverového rámca 1.200,-eur ktorú tvrdil žalobca v žalobe a ktorá vyplýva z jednotlivých výpisov s výškou splátky 40,-eur mesačne), je žalovanej poskytnutý úver podľa § 11 ods.1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov.

33. Na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru sú tu navyše aj dôvody v zmysle § 11 ods.1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch a teda ak by aj návrh a prijatie návrhu boli perfektné, písomné a obsahovo totožné, i tak by sa jednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver.

34. Súd nemal pochybnosti, že žalovaná žiadala o úver a že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej elektronickú kreditnú kartu, prostredníctvom ktorej mohla žalovaná čerpať revolvingový úver, t.j. automaticky obnovovaný úver.

35. Ako už bolo uvedené, súd právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, ktorý je založený Zmluvou posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 13.3.2015. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

36. Z tohto dôvodu súd preskúmal obsah Žiadosti (Zmluvy) a jeho súladnosť s ustanovením § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. a musí nutne konštatovať, že táto zmluva neobsahuje správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov ani celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak ako to predpisuje § 9 ods.2 písm. j), ani správny údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (údaj predpísaný v § 9 ods.2 písm. k) Zákona). Súd už uviedol, prečo ani údaj o výške úveru v zmluve nemožno považovať za správny a zodpovedajúci skutočnosti, čo v zmysle § 9 ods.2 písm. g/ v spojení s § 11 ods.1 písm. b/ zákona č.129/2010 Z.z. je samo osebe dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Čo sa týka údajov o RPMN, skutočnosť, že sa jedná o revolvingový úver nezavahuje právnemu predchodcu žalobcu, aby táto náležitosť bola súčasťou zmluvy, a to aj z toho dôvodu, že RPMN nezahŕňa len úroky, ale aj ďalšie náklady spojené s týmto úverom. Súd zdôrazňuje, že zákon nepozná výnimku pri revolvingových úveroch, ktorá by umožňovala absenciu RPMN priamo v zmluvnom dojednaní. Preto, ak právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Zmluvu, ktorej predmetom je spotrebiteľský úver (aj keď vo forme revolvingu), uvedená obligatórna náležitosť musí byť v Zmluve uvedená a bolo povinnosťou právnemu predchodcu žalobcu, ako dodávateľa a profesionála podnikajúceho ako banka nastaviť podmienky splácania úveru tak, aby mu umožňovali vypočítať výšku RPMN. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 23.7.2019 argumentoval, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle dlžníka a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN pričom na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. 01. 2011 sp. zn. 6Co/95/2010, podľa ktorého pre neuvedenie RPMN pri revolvingovom úvere, nie je možné úver považovať za bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd dáva do pozornosti, že z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 03. 2014 sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva opačný právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť

v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Tu v bode III tlačiva žiadosti/zmluvy je síce uvedený údaj o RPMN (25,88 %), no už len samotná skutočnosť existencie podstatných rozporov pokiaľ ide o základné náležitosti úveru a tiež predpoklady použité pre výpočet RPMN (výška úveru, výška mesačnej splátky, keď raz je v tlačive uvedená výška splátky 20,-eur, na inom mieste zas 50,-eur a žalobca tvrdí že to bolo 40,-eur mesačne, pričom ako celkovo splatná suma je uvedená suma 687,58 eur) samo osebe robí tento údaj v zmysle § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch pochybným, nevierohodným a nepoužiteľným. Pri výške úveru 600,-eur a celkovo splatnej sume za 12 mesiacov 687,58 eur, ako je to uvedené v závere bodu III zmluvy- podmienkach úveru by RPMN bola 29,25 %, teda vyššia ako je uvedené v zmluve (25,88 %). Podľa názoru súdu teda údaj o celkovej výške úveru, údaj o RPMN a celkovo splatnej sume, ani údaj o výške a termínoch splátok nie sú v zmluve uvedené správne, jasne, určito, zrozumiteľne, čo robí daný úver bezúročným a bez poplatkov. Celé tlačivo žiadosti je v bode III- podmienky úveru vnútorne úplne rozporné a nemá pre spotrebiteľa pokiaľ ide o poznanie základných podmienok úveru žiadnu výpovednú hodnotu, keď napríklad pokiaľ ide o splatnosť splátok je tam na jednej strane uvedené, že deň splatnosti štandardnej/povinnejšej mesačnej splátky je 15.deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise a na druhej strane v texte hneď za tým je uvedené, že spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania (prvé čerpanie bolo tu pritom dňa 30.3.2015). Keďže náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods.2 zákona musia byť uvedené priamo v nej, v čase, keď sa spotrebiteľ rozhoduje, či vstúpi do zmluvného vzťahu, vyhodnocuje výhodnosť úveru a porovnáva ho s obdobnými úvermi iných poskytovateľov, absolútne neobstojí argumentácia žalobcu, že o náležitostiach úveru žalovaná bola informovaná dodatočne prostredníctvom výpisov. Tie v žiadnom prípade nemôžu zhojiť absenciu povinných údajov v zmluve. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovanou ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tu súdenom spore ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Podľa názoru súdu je preto právny názor zaujatý v tomto rozsudku súladný tak so Zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy ako aj s uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora.

37. Absencia uvedenia vyššie uvedených náležitostí v zmysle § 9 ods.2 zákona v ustanoveniach Zmluvy má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že úver čerpaný žalovanou prostredníctvom karty je bezúročný a bez poplatkov.

38. Vo vzťahu k aplikácii výpisov a obchodných podmienok, ktoré súdu predložil právny predchodca žalobcu súd zdôrazňuje, že podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musia byť jasne, určito a zrozumiteľne inkorporované do vlastného textu Zmluvy. Súd nepopiera, že časť zmluvných dojednaní môže byť určená odkazom na všeobecné obchodné podmienky (resp. úverové podmienky a pod.), avšak toto sa môže vzťahovať iba na menej podstatné náležitosti zmluvy. Preto súd tieto úverové zmluvné podmienky a výpisy neakceptoval ako relevantný právny nástroj na odstránenie vytýkaných obsahových nedostatkov Zmluvy. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške úveru, výške RPMN, výške splátky však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd

vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods.9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č.106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

39. Právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto úveru našiel svoj odraz aj v rozhodnutí súdu o tejto žalobe. Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 písm.a) a b) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, veriteľovi vzniklo právo iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú žalovanej reálne poskytol. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 23.7.2019 špecifikoval jednotlivé čerpania z karty z ktorých súčtu vyplýva, že žalovanej bola reálne poskytnutá suma 1.240,-eur, ktorú žalovaná čerpala v období od 30.03.2015 do dňa 26.10.2015. Rovnako z uvedeného výpisu vyplýva, že žalovaná uhradila na vrátenie úveru len sumu 160,-eur. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu úverovej istiny vo výške 1.080,-eur (1.240 eur - 160 eur).

40. Podľa § 524 odsek 1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

41. Podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. (§ 526 ods.2 Občianskeho zákonníka).

42. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č.483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu87ac) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20170201>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20170201>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

43. Podľa § 17 ods.1 a 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 19.3.2019 (deň postúpenia pohľadávky z ktorého žalobca vyvodzuje svoju aktívnu vecnú legitimitáciu) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu18b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>> na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. (2) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu21aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>> spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

44. Žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.3.2019 spolu s poštovým podacím hárkom zo dňa 22.3.2019 preukázal, že postupca VÚB, a.s. oznámil žalovanej, že pohľadávka voči žalovanej z predmetnej úverovej zmluvy bola spolu s príslušenstvom odplatne postúpená na žalobcu. Podmienky postupiteľnosti bankovej pohľadávky v zmysle zákona o bankách a zákona o spotrebiteľských úveroch boli splnené. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny. Keďže nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaná sumu 1.080,-eur do dňa vyhlásenia rozsudku mu neuhradila, čo nespochybnila ani samotná žalovaná, hoci žaloba s prílohami jej bola riadne doručená a bola vyzvaná sa k nej vyjadriť, riadne bola predvolaná aj na pojednávanie na ktoré sa bez ospravedlnenia nedostavila, teda ak by chcela spochybniť základ či výšku voči nej uplatneného nároku, mala dostatočný priestor tak urobiť, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 1.080,-eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V prevyšujúcej časti požadovanej istiny súd žalobu zamietol.

45. Žalobca v žalobe po jej čiastočnom späťvzati uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.573,13 eur od 21.1.2019 do zaplatenia.

46. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

47. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

49. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Žalobca predloženým oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 5.3.2016 adresovanou žalovanej v ktorom ju pôvodný veriteľ vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy číslo XXXXXXXXXX v dôsledku omeškania s úhradou jej záväzkov preukázal, že žalovaná bola k vráteniu dlžnej sumy pôvodným veriteľom vyzvaná. Preukázal aj splnenie zákonných podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Keďže suma dlžnej úverovej istiny na ktorú veriteľovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaná už od tohto času je v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy nevrátenej istiny. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (5 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala

do omeškania so zaplacením nevrátenej úverovej istiny a jej omeškanie trvá, pričom s postúpenou pohľadávkou zo zákona (§ 524 ods.2 Občianskeho zákonníka) prešlo na žalobcu aj jej príslušenstvo, čo sú aj úroky z omeškania, uložil jej súd spolu so sumou 1.080,-eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.080,-eur od 21.1.2019 do zaplatenia. Keďže žalobca v žalobe uviedol, že úrok z omeškania požaduje až odo dňa 21.1.2019, pričom v čiastočnom späťvzati žaloby uviedol, že berie žalobu späť o vyčíslený sankčný úrok, súd úrok z omeškania z nevrátenej úverovej istiny priznal žalobcovi až odo dňa 21.1.2019, ako žiadal, keďže jeho žalobný návrh prekročiť nemohol (§ 216 ods.1 CSP). V tom čase dlh na nevrátenej istine bol 1.080,-eur a takým je aj v súčasnosti. Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplacením sa žalovaná nemohla dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu úverovej istiny súd žalobu zamietol.

51. Súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote stanovenej v § 232 ods.3 veta prvá CSP, t.j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol do dňa vyhlásenia rozsudku podaný návrh. Žalovanej bola žaloba riadne doručená ešte dňa 25.4.2019, tá napriek výslovnej výzve súdu na vyjadrenie sa k nej nijako na ňu nereagovala, nevyjadrila sa ani k samotnému nároku, ani k jeho splatnosti. Uvedené žalovanej nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcela splácať v splátkach, obrátila s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

52. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 256 ods.1 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo v časti vyhovené, v časti bola zamietnutá, v časti bolo konanie zastavené pre čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom. Dôvodom čiastočného späťvzatia žaloby nebolo správanie žalovanej po podaní žaloby, teda k čiastočnému zastaveniu konania došlo procesným zavinením žalobcu (§ 256 ods.1 CSP) čo je treba prirátat k neúspechu žalobcu. Úspech žalobcu (čo do zaplatenia sumy 1.080,-eur s prísl. oproti pôvodne žalovanej sume 2.991,77 eur s prísl.), teda úspech v rozsahu cca 36 % bol výrazne prevyšovaný jeho neúspechom (cca 64 %). Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovanej nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal (podporne pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015). Obdobne vo veci 7Cdo/14/2018 Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 28.2.2018 vyslovil, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl.17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

53. Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 179,-eur zodpovedajúci základu 2.991,77 eur, teda pôvodne žalovanej istine. Pred prvým pojednávaním žalobca súdu oznámil, že v časti o zaplatenie istiny spolu vo výške 418,64 eur berie svoju žalobu späť, čím mu vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu, a tak súd v poslednom výroku rozsudku rozhodol o vrátení časti tohto poplatku. Žalobca neuviedol číslo účtu na ktorý žiada vrátiť súdny poplatok.

54. Podľa § 7 ods.7 Zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

55. Podľa § 11 ods.3 Zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

56. Keďže žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie istiny 418,64 eur s príslušenstvom vzatá späť pred prvým pojednávaním, pričom sume predmetu konania, ktorá ostala čiastočným späťvzatím žaloby nedotknutá (2.573,13 eur s prísl.) zodpovedá súdny poplatok 154,-eur, v zmysle citovaných zákonných

ustanovení sa žalobcovi vracia pomerná časť ním zaplateného súdneho poplatku za žalobu prevyšujúca sumu 154,-eur, čo po krátení o 6,70 eur v zmysle § 11 ods.4 zákona o súdnych poplatkoch činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 18,30 eur.

57. V zmysle ust. § 11 ods.6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK ktorým je Slovenská pošta, a.s.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.